

ԳՐԱԴԱՏԱԿԱՆ

Դիմի գրելու արտեսը, գրեց Հ. Գաբ-
րիել Վ. Մեմկիժեան, Վիեննա,
Մայիս. Տպարան, 1898:

Վզուտ չունի, մէլ մը որ
գրելից մտոր առած է պիտի
շարունակէ, եւ որչափ ալ
աւանդաւոր մատենախօսա-
ւականը գրուած ըլլան իբ-
ր առաջին գրքին, յօդուածին
եկէին նկատմամբ, կը ջանալ
եւրոպացի մը հրապարակ նե-
տելի առաջնոյն թերթիկին
ւերջը որոշելու խոտմամբ
բայց քանազանին խօսքերը
գրեցին համարելու դիտմամբ

ԳԻՔ ԳՐԵԼՈՒ ՄՈՒՆԵՍԸ, էջ 4-5

Ը.

Պիտէ է որ դիմագրել բայէն յետոյ
գործածուելի բայը

1. մշակուանաւոր խնդրի զը Տաղի
ԲԷ մը պիտէ է մասնագրելի, էջ 4

2. Ուշ ոք պիտի քնեմ անուշահամ քիչք
քիչեւեւ երբէս Լիւնս, էջ 7.— ոչ ոք պարտի
մեկնաբանի...:

3. Պիտի քնեմ անուշահամ քիչք
քիչեւեւ երբէս Լիւնս, էջ 30.— ոչ ոք պարտի
մեկնաբանի...:

4. Ո՛ր շաառ երկայն (?), և ո՞չ շաառ
կարճ նախադասութիւններով պէտք էն
բացատրուի մեր խորհուրդները, էջ 39.—
... պարտին բացատրուի մեր մտածու-
նքները (հարկ)։

5. «(Անդրի) պիտի եմ համապատաս-
խանել մեր գրած նախադասութեանց,
էջ 39.—... պաշտին համապատաս-
խել մեր գրած նախադասութիւններուն»
6. «Անգործածակն եւ մասնակն ու

Երբ... պիտի են... հանգիստ իրենց տեղը
քող ընկնի, էլ 40.—... պարտին հան-
գիստ թողուի:

7. Այս պիտի է միսթարին հայ հեղին-
ակը, էլ 44.— այս բանը պարտի միս-
թարին (պարտ է ու մեծեղանք):

8. Հոգումսզը պիտի եմ արտաքոյ
կարգի ճշդութեամբ յառաջ բերուիլ, էջ
58.—... պարտին... (պիտի է որ յա-
ռաջ բերուիլ):

10. Նոյսը կ'ընէ կամ պէտք է ընել հաղորակը, էջ 30.— հետնակը պարտի կանխարձան ըստ գիտնալ թէ՛ գէթբը պիտի կորսնցնէ ինք արժէքը:

11. «Շատ աւագամ անասադրութեան կեներ զը խոստարին, որով դուք պէտք էին սրբագործել, էլ 92.— շատ աւագամ զը խոստարին անասադրութեան կէտեր,

12. Հնդերեւելե պետէի սրբազորութիւն
 13. Եւստակիոս հնդերեւելե պետէի սրբազորութիւն

Հանդիմանալով, էջ 74-... պարտի
Հանդիմանալով (բառակցական) այսպիսով:
14. Կարծուած էն աւելի կտորն ունի
հեղինակը. (?) որոշակի պէտք է լիտ դնել,
էջ 74.— Հեղինակն ունի կարծուած էն

15. Եմման անուններ Գործածելէն
պիտի Է գրուումնալ Հեղինակը. Էջ 75.—
Հեղինակը պարտի զգուշանալ հումանումն
անունները Գործածելէ:

ևոր տեղեր յատկացուած են բաձային
յատուկ բարձրաւանդակին վրայ :
Երկու իւրճման և ֆրանսալիները
պատան արագորէն առտանքստեմ

հանրապետության ժողովրդի մը ու մարդագետ-
նէ մը անցնելով, դէպ ի ձուածն շինք
մը ուղղութեան, որ կրկէս մըն էր: Հոտ
սխալի կատարուէին վայրի կենդանիներ-
բու կորսնէր՝ ի ներկայութեան խռոն

բազմաթիւան մը որուն համար բարձրա-
նախակեք պատրաստուած էին մասնա-
ւորագէտ Տիկին Լիշմանեւ, երկու մընա-
նացիները և զոր ձօ տակաւին նոր տե-
ղանքուած էին իշխանական բարձրաւն-
դարին վրայ, երբ փողոցը սկսեց շարժուիլ:

Իրենք բաճախին գալուստը կը ժանուցա-
նէին ։ Իրեն համար պատարաստութեամբ տեղը
նստանով՝ բաճախ նսնանսմարտի նշանը
տուռւ իսկոյն ։

Երկու զիշեր իրենց տիրոջ տեսնեց-

դու թե՛սա՛մբ կը կէ՛ս ստանաւ և դա՛նդա՛ղորէն
անոր շրջանը բըրն, և երկան երուն մէջ զըւ-
զըւըը սկսաւ. ահա ի՛նչ ցիւկերը, որոնք
բազմաթիւ էին, սկսան գրաւ բռնել:
(Շահաւանդեղի)

